

det her forslag, jo er, at det må antages, at det i en lang række sager ikke kan betale sig for enkeltpersoner at føre en retssag for at få deres krav indfriet, f.eks. over for en virksomhed, enten fordi kravet ganske enkelt beløbsmæssigt er så lille, at det ikke kan svare sig med de sagsomkostninger, der er forbundet med det, eller fordi man måske synes, at det er temmelig uoverskueligt i en stor, kompliceret sag at løfte sagen selv, hvis den har påvirket tusindvis af mennesker, der har det samme krav.

Derfor har regeringen bl.a. som et led i regeringens globaliseringsudspil valgt at fokusere på, hvordan vi kan sikre forbrugerne mest muligt, hvordan vi kan sikre en bedre konkurrence, og der har svaret bl.a. været indførelsen af gruppesøgsmål.

Der har været lidt diskussion her i dag om ejerskabet af det her forslag. Jeg vil sige, at jeg har set positivt på det og har arbejdet aktivt for det, også i det globaliseringsarbejde, der har været. Men jeg synes, at det sådan for retfærdighedens skyld måske skal fremhæves her i dag – det kan jeg i hvert fald godt tillade mig at sige – at den person her i Folketingssalen, som jeg har oplevet har været mest optaget af, at denne nye form skulle indføres, er fru Anne Baastrup, der slet ikke er her for øjeblikket. SF har været meget optaget af, at reglerne blev indsat i retsplejeloven, så det her blev muligt. Og frem for at skændes om, hvem der har eller ikke har ansvaret for det, synes jeg sådan set, det er på sin plads at sige, at der i hvert fald er nogen her, der har talt om det i mange år.

Noget af diskussionen i dag har jo gået på den – kan man sige – centrale afvejning, som regeringen har måttet foretage: Skal man som udgangspunkt vælge en tilmeldingsmodel, altså en model, hvor de personer, der ønsker at være med i en retssag, selv tilmelder sig, eller skal man ønske en frameldingsmodel, altså en model, hvor alle, der er berørt af kravet, i princippet er med, hvis ikke de melder fra selv?

Retsplejerådet, som jo har lavet udkastet til lovforslaget, har gjort sig nogle grundige overvejelser om, hvilken model der måtte være den bedste. Det fremgår også af lovforslaget, hvad det er for opfattelser, der har ligget til grund for, at Retsplejerådet er nået frem til at anbefale regeringen en tilmeldingsmodel. Det er jo først og fremmest, at med en tilmeldingsmodel kan retten under retssagen få og ved afgørelsen af sagens realiteter have et præcist kendskab til, hvem dommen har bindende virkning for, og at

der ikke kan gøres indgreb i den enkeltes ret til at råde over egne retsforhold.

Kl. 13.05

Jeg er bekendt med, som også flere ordførere har været inde på undervejs, at Forbrugerrådet og andre har en anden principiel retspolitisk indfaldsvinkel til spørgsmålet. Men jeg vil meget gerne sige meget, meget klart her, at som udgangspunkt synes jeg, det er rigtigt, at hvis folk skal involveres i en retssag – også med de konsekvenser, der er, hvis man taber retssagen, for intet er jo givet på forhånd – er det mest rimeligt at vælge en tilmeldingsmodel, og det er altså også det klare udgangspunkt for lovforslaget.

Jeg er meget enig i de betragtninger, som fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Tom Behnke kom med undervejs, men som også hr. Poul Henrik Hedeboe var inde på. Vi vil ikke have amerikanske tilstande. Vi ønsker ikke at indføre et system, der gør, at ethvert krav, også uberettigede krav, bliver brugt til at presse virksomheder til at forlige konflikter, give erstatning osv. Vi tror faktisk, at det klogeste er at bevare de grundpiller, der er i vores retssamfund, og derfor synes jeg, det er med en meget nøje balanceret tilgang til spørgsmålet, at Retsplejerådet er kommet med sit forslag.

Fru Karen Hækkerup var i sit indlæg inde på en vis socialdemokratisk bekymring over, at Forbrugerrådet ikke kan få lov til at føre sager, men jeg kan berolige fru Karen Hækkerup: Forbrugerrådet får masser af lejligheder til at føre forbrugersager som grupperepræsentant. Der er overhovedet ikke nogen begrænsninger, hvis Forbrugerrådet er den rigtige til det.

Det, der alene er tale om, er, at når man fraviger det almindelige tilmeldingsprincip og overgår til det andet princip, nemlig frameldingsmodellen, hvor folk ikke bliver spurgt, om de vil være med i en retssag, men bare er med, hvis de ikke råber op, skal der stilles særlige saglighedskrav til den repræsentant, der skal føre sagen. Her er Retsplejerådet, som jeg synes er et råd, man må tillægge en vis juridisk kyndighed og ekspertise, nået frem til, at Forbrugerombudsmanden er den rigtige repræsentant i den slags sager. Man kan så have politiske grunde til at sige, at alle mulige andre organisationer også bare skal have lov til at køre de sager, men jeg må sige, at jeg synes, det er meget velovervejet, at man har lavet den afgrænsning.

Til hr. Peter Skaarup, som var ret skeptisk over for frameldingsmodellen, kan jeg sige, at jeg synes faktisk, Retsplejerådet har foretaget